

denne Assurancesum, nemlig i anden Klasse med 25 pCt., i tredje Klasse med 50 pCt. og saaledes i hver af de følgende Klasser med et Beløb, der er 25 pCt. høiere end i den foregaaende. De forhøiede Assurancesummer, hvortil Bygningerne saaledes i disse Klasser ansættes, blive deres skattepligtige Assuranceværdi.

Naar den skattepligtige Assuranceværdi saaledes er bestemt for hver Eiendom, sammenlægges disse Værdier, og paa den derefter udfomne Sum fordeles ligeligen det Beløb, som skal udredes af Bygningerne, hvorved det findes, hvormange (hele) Rigsdaler Assuranceværdi der svarer til 1 f. Rigsmønt Huusstat.

vedtoges eenstemmig med 33 Stemmer.

Som Følge af denne Afstemning var saaledes, i Henhold til den af Formanden ved Forhandlingernes Begyndelse fæste Udtalelse, Udvalgets ovenfor Sp. 272—74 anførte Endringsforslag under Nr. 3 til § 11, under Nr. 6 til § 14, under Nr. 9 til § 15 og under Nr. 12 til § 19, vedtagne uden Afstemning.

Formanden: Vi gaae derefter til Forhandlingen af det af Udvalget under Nr. 7 stillede Endringsforslag til § 15, med hvilket staaer i Forbindelse det af samme under Nr. 8 stillede Forslag til samme Paragraf, ligesom ogsaa det under Nr. 13 opførte til § 19, hvilket udtrykkelig er stillet under den Forudsætning, at Endringsforslaget under Nr. 7 vedtages. Hvad jeg før hittede med Hensyn til Afstemningerne over § 12, gjælder saaledes ogsaa her, nemlig at jeg vil betragte de tvende sidstnævnte Forslag som vedtagne uden Afstemning, hvis Hovedforslaget til § 15, det under Nr. 7 opførte, vedtages, medens de, hvis dette forlæstes, ere at anses som bortfaldne.

Ordføreren: Det ærede Thing vil see, at Udvalget er blevet forsigtigt med at foreslaae Noget slaact fast til evig Tid. Vi have meent, at da Erfaringen allerede i den korte Tid,

hvori vi have behandlet denne Sag, har viist os, at der dog kunde være Noget, vi mulig kunde ønske forandret, vilde det være det Forsigtigste at reservere en eneste Gang en Revision af Vedtægten, efterat den har gjældt i 3 Aar, og man altsaa har lært de mulige Feil at kjende, der maatte have indsnæget sig i Ansættelsen. Findes der ingen Feil, da vedbliver Vedtægten, som den er; findes der nogen, saa maa der over hver enkelt Feil skee Indstilling til Indenrigsministeriet, og først naar Feilen af Ministeriet maatte blive erkjendt og det forandrede Regulativ forsynet med Ministeriets Approbation, er Forandringen gyldig. Vi troe, at dette er en forsigtig Fremgangsmaade, og tillade os derfor at anbefale den til det ærede Thing.

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at forudsikke den Bemærkning, at naar jeg ikke var tilstede ved Forhandlingernes Begyndelse, er dette foranlediget ved, at jeg har været beskæftiget i Folkethinget lige indtil dette Dødsst. Hvad det her omhandlede Forslag angaaer, kan jeg kun tiltræde den Mening, at det kan være ganske hensigtsmæssigt at faae den i Lovens fastsatte Ordning prøvet ved Erfaringen, inden den slaaes fast, navnlig fordi det maaskee paa sine Steder kan medføre Vanskeligheder strax at oversee alle Forhold. Jeg skal derfor tiltræde Endringsforslaget.

Da ikke flere begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved

Forslag af Udvalget til § 15:

Begyndelsen af Paragrafen forandres saaledes:

„Den saaledes fastsatte Ordning er gjældende for 3 Aar fra den Tid, Loven er traadt i Kraft, men bliver da at underkaste en Revision, som foretages af Kommunalbestyrelsen og stadfæstes af Indenrigsministeriet. Naar denne har fundet Sted, kan Vedtægten for Fremtiden o. s. v.“

vedtoges eenstemmig med 33 Stemmer.